

Aan meneer P. C. Boone Jzn.

door S. LUGTEN—REYS.

Maar meneer Boone, hoe heb ik het nu met U? Ik heb nergens gezegd, dat de kinderen eerste klas moeten reizen en eerste klas moeten logeeren. Ik heb er slechts op gewezen, dat „rijke” ouders hun kinderen vooral toch niet uit opvoedkundig oogpunt zóó armelijk moeten laten reizen, dat ze met zware infecties of onder het ongedierte thuishkomen. En daar heb ik een paar gevallen aan vastgeknoopt, van de ergerlijkste schrielheid — uit opvoedkundig oogpunt. Die gevallen zijn historisch — en meneer Boone beschuldigt mij van „pure fantasie” en later van „fantasie, die nog sterker gaat werken.”

Meneer Boone vertelt uit zijn milieu en ik geloof hem graag — ik lees met belangstelling wat hij ervan te vertellen heeft — ik leer ervan. — Waarom gelooft hij mij niet, als ik uit mijn milieu vertel, opdat de een of ander er eens iets van leeren zal? Opdat de een of andere ouder zich ineens met schrik herkennen zal, en zich eens bekeeren zal van de dwalingen zijns weegs?

Het gevaar van „het belemmerde lichaam, het gekneusde hart, de verformfaaide ziel en de gekortwiekte geest of zelfs gekooide geest” —besprak

169

ik voor de „rijke kinderen”, die temidden hunner omgeving van groote en zelfs allergrootste luxe, uit opvoedkundig oogpunt worden kort gehouden. Tot deze categorie en tot deze gevallen, waarvan ik nog heel wat meer van de ergerlijkste staaltjes kan meedeelen, beperkte ik me. Ik ben er geheel van overtuigd, dat het kind van minder en veel minder welgestelde ouders, dat ziet, hoe er voor hem gedaan wordt, wat er gedaan kan worden en dat hem gegund wordt, wat maar eenigszins mogelijk is, oneindig veel gelukkiger is dan het „rijke” kind, dat volgens het door mij verfoeide systeem „opgevoed” wordt.
